

FCI – Standard nr 51 / 14. 11. 2000 / D

SOOME HAGIJAS

(Suomenajokoira)

TÖLGE : Elke Peper (saksa keelde).

PÄRITOLU: Soome.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

17. 07. 1997.

KASUTUS: Jäneste ja rebaste jahiks kasutatav hagijas, kes järgneb innukalt lõhnale ka äärmiselt rasketes tingimustes peetaval jahil. Ta töötab iseseisvalt, on mitmekülgne ajukoer ja ajab oma saaklooma kõlavahäälse haukumisega.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 6

Hagijad, verejäljekoerad ja sugulastõud.

Alarühm 6.1.2

Hagijad; Keskmised hagijad.

Töökatsetega.

LÜHIKENE AJALOO LINE ÜLEVAADE :

19 sajandi alguses leidis Soomes kohalike koeratüüpide kõrval ka hulgaliselt koeri, kes sarnanesid ülejäänud Euroopas levinud hagijatõugudele. Peale Soome Kennelklubi asutamist aastal 1889 algas soome hagija sihipärane arengulugu. Tõu esimene standard loodi 1932. aastal. Väga suur osa tõu kujunemises oli maa erinevates osades tegutsenud aretusühistutel. Veel 20-nda sajandi alguses tehtud teiste tõugudega ristamised aitasid kaasa tänapäevase soome hagija parimate omaduste välja kujunemisele. Silmapaistvaimaks omaduseks selle mitmekülgse ajukoera juures on oma saaklooma kirgliku haukumisega jälitamise viis.

ÜLDMULJE :

Kolmevärviline, keskmise suurusega, samas ka kõrge; kerepikkus ületab selgelt turjakõrguse. Tugeva kehaehitusega, kuid mitte raskepärane. Koera seismisel kattuv maapind on niisama pikk, kui tema kerepikkus või veidi pikem; esijalgade laius vastab rinnakorvi laiuusele, tagajalad asetsevalt vähemalt sama laialt esiosaga. Sugupoolt peab olema markantselt väljendunud.

OLULISED PROPORTSIOONID :

- Kerepikkuse ja turjakõrguse suhe on 1,1 : 1.
- Rinnasügavus vastab poolele turjakõrgusest.
- Koonu-osa on niisama pikk kui kolju-osa ja koonu pikkus on võrdne nii oma sügavuse kui ka laiusega.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Rahulik ja sõbralik, mingil juhul mitte agressiivne; täis tegitsemisindu.

PEA

PEAPIIRKOND :

Kolju : Eestvaates ühtlase laiusega, lauba ülaosa kumerdunud. Külgvaates on otsmik veidi kumer. Kolju-osa ülajoon kulgeb paralleelselt koonuseljaga; silmade vaheline vagu on vaevumärgatav. Kulmukaared ja kuklakühm ei ole liiga esiletulevad.

Üleminek laubalt koonule : Kerge, kuid selgelt märgatav ja kulmukaartega rõhutatud laubalõige.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Must, hästi arenenud, suurte ja liikuvate sõõrmetega.

Koon : Kolju-osaga ühepikkune; mõõduka sügavusega, nina suunas veidi ahenev. Sirge koonuselg. Koonu alajoone kujundavad alamokad, mis kulgevad peaaegu paralleelselt ülamokkade servadega.

Mokad : Hästi arenenud, hästi pigmenteerunud. Ülamokad teevad nina juurest alates kauni kaare. Mokad ja suunurgad on tihedalt suletud.

Lõuad / Hambad : Lõuad on tugevad, hambad on hästi arenenud ja asetsevad lõualuudes sümmeetriliselt. Hambavalemi kohaselt täiskomplektne hammastik ja tihedalt sulguv kääritaoline hambumus.

Põsed : Mõõdukalt lamedad.

Silmad : Keskmise suurusega, tumepruunid, mitte esiletungivad, veidi ovaalse kujuga, ettepoole suunatud. Rahulik ilme. Silmakulmude servad on mustad.

Kõrvad : Ripuvad esiservadega tihedalt piki pea külgesid sellises asendis, et tagaservad on väljapoole pööratud ja kõrvatipud on peaaegu ettepoole suunatud. Kõrvatüvi asetseb ninast läbi silma kulgeva mõttelise sirgjoone pikendusel. Kõrvad on lamedad ja ulatuvad ette tõmmatult üle poole koonupikkuse.

KAEL :

Keskmise pikkusega, lihaseline, üsna selgepiiriline, kusjuures kuklajoon on vaid veidi kaardunud. Seisakus asub ninaots kuklajoone algusega samal tasandil või veidi kõrgemal.

KERE

Selg : Keskmise pikkusega, sirge ja lihaseline.

Nimme (lanne) : Üsna lühike ja tugev.

Laudjas : Hästi arenenud, pikk ja tugev, veidi kaldus. Külgvaates moodustab laudjajoon seljajoone kaunitult kaarduva pikenduse.

Rindkere : Pikk ja sügav, ulatudes kuni küünarnukkideni. Hästi kaardunud roided ja rõhutatult silmatorkav eesrind.

Alajoon ja kõht : Tahasuunas kergelt üles tõmmatud.

SABA :

Madala asetusega, kergelt kaarduv, kuni kannaliigesteni ulatava pikkusega. Tüveosas tugev, teravatipuliseks ahenev. Rahulikus olekus on tihedalt tagajalgade vahel laskunud, liikumisel tõuseb ülespoole, kuid mitte kõrgemale seljajoonest. Saba kattev karv on ligikaudu samasugune keha karvkattega.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED :

Hästi nurgitunud. Eestvaates sirged ja paralleelsed. Küünarvarred on püstise seisuga. Rinnakorvi sügavaim punkt asub küünarnukkide kõrgusel. Õla- ja küünarvarred on ühepikkused.

Õlad : Üsna pikad, kaldus asetusega, tugevad; tihedalt kerele liuvad, samas siiski hästi liuvad.

Õlavarred : Labaluudega ühepikkused, rõhutatult kaldus asetusega ja tugevad.

Küünarnukid : Asetsevad kerega partalleelselt ja üsna taga; kindlalt ja tihedalt liitunud.

Küünarvarred : Tugevad ja soonilised, tugevate ja ovaalsete luudega.

Kämblad : Veidi kaldus asetusega.

Esikäpad : Üsna ovaalsed; kõrged, hästi kumerdunud, tihkete varvastega. Tugevad küüned; elastsed käpapadjandid, mis on külgedelt kaetud tiheda karvakasvuga. Küüned ja käpapadjandid on eelistatult mustad.

TAGAJÄSEMED :

Tugevad, hästi nurgitunud, tagantvaates sirged ja paralleelsed.

Reied : Pikad ja laiad, tugevate lihastega.

Põlved : Otse ettepoole suunatud. Tagajalgade esiserv kulgeb pehme, tasase kaarena.

Sääred : Mõõduka pikkusega, kaldus asetusega, soonilised.

Kannaliigesed : Tugevad, üsna madala asetusega.

Pöiad : Üsna lühikesed ja tugevad, püstised.

Tagakäpad : Samasuguse kujuga, nagu esikäpad, otse ettepoole suunatud.

LIIKUMINE :

Kerge, tõhus traav pikaulatusliku sammuga. Liikumisel püsib ülajpoo tasane ja kindel. Jalad liiguvad paralleelselt.

NAHK :

Paks, kogu ulatuses tihedalt liibuv, ilma nahakurdudeta.

KARVKATE

KARV : Alusvill on lühike, tihe ja peene tekstuuriga. Kattekarv on keskmise pikkusega, tihe, sirge, tihedalt liibuv ja üsna karm.

VÄRVUS : Kolmevärviline. Mantel on must; sügavatoonilised piirdemärgised asuvad peas, kere alaosas, õlgadel, reitel ja jalgadel. Valged värvimärgised on tavaliselt peas, kaelal, eesrinnal, jalgade allosas ja sabatipus.

SUURUS :

Turjakõrgus : isaste 55 kuni 61 cm,
emastel 52 kuni 58 cm.

Ideaalsuurus : isastel 57 kuni 59 cm,
emastel 54 kuni 56 cm.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eelnimetatud punktides tuleb lugeda veaks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Liiga kerge või liiga raskepärane kehaehitus.
- Väär sootüüp.
- Märgatavalt kolmnurkne peakuju.
- Lõtv nahk peas.
- Terav või lühike koon.
- Otsehambumus või kerge ülehambumus.
- Ruudukujuline või liiga pikk kehaehitus.
- Lühike ja seejuures järsk laudjas.
- Pikad, harali või lõdvad käpad.
- Lühike, ilmselgelt pehme karv.
- Värvide pritsmelisus.
- Märgatavalt läbikasvanud värviga mantel.
- Rohkelt üksikuid halle karvu või nn “hundikarv”.

- Kasvuhälbed üles- või allapoole standardsuurust 1 cm võrra.
- Teiste koerte suhtes veidi pelglik või ülemäära toores.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Täielikult puuduv ninapigment.
- Alahambumus või märgatav ülehambumus.
- Sabajõnks.
- Üle- või alamõõdulisus enam kui 1 cm.
- Arad või agressiivsed koerad.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksa- ja soomekeelsetest originaalidest, september 2004.
heaks kiidetud EKL juhatuses 12.mail 2005 protokoll nr 5